

До Київського апеляційного адміністративного суду

**Апелянта: Олійника Дмитра Вячеславовича
(особи, яка не брала участі у справі),**

**Позивач: Слаута Тетяна Олександрівна,
адреса і засоби зв'язку невідомі**

**Відповідач: Київський міський голова Черновецький Леонід Михайлович,
вул. Хрещатик, 36, м. Київ, 01044,
засіб зв'язку – тел. 2541450, електронна пошта: **невідомі****

**Третя особа: Київський міська рада,
вул. Хрещатик, 36, м. Київ, 01044,
засіб зв'язку – тел. 2541450, електронна пошта: **portal@kmv.gov.ua****

**Третя особа: Малиновська Елла Станіславівна,
адреса і засоби зв'язку невідомі**

**Третя особа: Малиновська Лілія Станіславівна,
адреса і засоби зв'язку невідомі**

**Третя особа: Малиновська Марія Трохимівна,
адреса і засоби зв'язку невідомі**

**Третя особа: Туріна Зінаїда Василівна,
адреса і засоби зв'язку невідомі**

**Третя особа: Турін Володимир Юхимович,
адреса і засоби зв'язку невідомі**

**Третя особа: Блащук Володимир Юрійович,
адреса і засоби зв'язку невідомі**

**на постанову Шевченківського райсуду м. Києва
від 25 травня 2011 р. у справі № 2а-61/11 (суддя Васильєва Т. М.)**

АПЕЛЯЦІЙНА СКАРГА.

Про зміст оскаржуваної постанови я дізнався 30.05.2011 р. з одного із інтернет-форумів, де викладено її фотозображення.

Предметом спору по даній справі адміністративної юрисдикції є розпорядження Київського міського голови № 64/251 від 05 червня 2006 р. «Про повноваження заступника міського голови – секретаря Київської міської ради» (далі РКМГ за текстом скарги).

Оскаржувана постанова впливає на мої права та інтереси, оскільки секретарем Київської міської ради Довгим О. С. видана довіреність № 225-КР-287 від 16.03.2009 р. Шадевській Ж. Е., яка фігурує у справі адміністративної юрисдикції № XXXXX (2-а-XXXXX) з

постановою Окружного адміністративного суду м. Києва від ХХ.ХХ.2009 р. (у ЄДРСР № ХХХХХХХХ), ухвалою Київського апеляційного адміністративного суду від ХХ.ХХ.2010 р. у ЄДРСР № ХХХХХХХХХХ). За касаційною скаргою Шадевської Ж. Е., яка нібито представляє інтереси Київради, у ВАСУ відкрито касаційне провадження № К-ХХХХХ/10 від ХХ.ХХ.2010 р. (у ЄДРСР № ХХХХХХХХХХ).

Оскаржувана постанова прийнята з порушенням норм матеріального права, а тому підлягає скасуванню з наступних підстав.

Колишній секретар Київради Довгий О. С. не був уповноважений законодавством представляти інтереси Київської міської ради.

Так, відповідно до ст. 173 ЦК України у випадках і в порядку, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, від імені держави, Автономної Республіки Крим, територіальних громад за спеціальними дорученнями можуть виступати фізичні та юридичні особи, органи державної влади, органи влади Автономної Республіки Крим та органи місцевого самоврядування.

Відповідно до ч. 3 ст. 48 КАС України здатність особисто здійснювати свої адміністративні процесуальні права та обов'язки, у тому числі доручати ведення справи представникові (адміністративна процесуальна дієздатність), належить органам державної влади, іншим державним органам, органам влади Автономної Республіки Крим, органам місцевого самоврядування, їхнім посадовим і службовим особам, підприємствам, установам, організаціям (юридичним особам).

Відповідно до ч. 2 ст. 59 КАС України представник, який бере участь в адміністративному процесі на основі договору, має право повністю або частково відмовитися від адміністративного позову, визнати адміністративний позов, змінити адміністративний позов, досягнути примирення, передати повноваження представника іншій особі (передоручення), оскаржити судові рішення, якщо право на вчинення кожної із цих дій спеціально обумовлене у виданій йому довіреності.

Статтею 140 Конституції встановлено, що особливості здійснення місцевого самоврядування в містах Києві та Севастополі визначаються окремими законами України.

Відповідно до ст. 13 Закону України № 401-XIV «Про столицю України - місто-герой Київ» та п. 14 ч. 3 ст. 42 Закону України № 280/97-вр «Про місцеве самоврядування в Україні» представництво територіальної громади, ради та її виконавчого комітету у відносинах з державними органами, іншими органами місцевого самоврядування тощо здійснюється міським головою.

Вказане підтверджується також рішенням Конституційного Суду України № 7-рп/99 від 06 липня 1999 р., яким встановлено, що міський голова є головною посадовою особою відповідної територіальної громади з представницьким мандатом.

Згідно зі ст. 14 Закону України «Про столицю України - місто-герой Київ» повноваження заступника міського голови - секретаря Київської міської ради визначаються ст. ст. 50, 56 Закону «Про місцеве самоврядування в Україні». Вказані норми серед власних повноважень заступника міського голови – секретаря ради не визначають представництво ним ради та підписання від її імені довіреностей; а лише передбачають здійснення ним повноважень голови ради в разі його відсутності або неможливості виконання ним своїх обов'язків або вирішення певних питань щодо діяльності ради та її органів за дорученням міського голови.

Спеціальним законодавчим актом, а саме частиною 4 ст. 14 Закону України № 401-XIV «Про столицю України - місто-герой Київ» на заступника міського голови - секретаря ради може покладатися здійснення й інших повноважень з питань, пов'язаних з діяльністю Київської міської ради та її органів тільки за рішенням Київської міської ради.

Такого рішення не існує, але у справі № ХХХХХ (2-а-ХХХХХ) при апеляційному оскарженні Шадевською Ж. Е. до КААС була додана сумнівна копія оспорюваного

розпорядження Київського міського голови № 64/251 від 05.06.2006 р., пунктом 1.3. якого заступнику міського голови – секретарю Київської міської ради, посилаючись на п. 10 ч. 3 ст. 50 Закону України № 280/97-вр «Про місцеве самоврядування в Україні» доручено підписувати довіреності на ведення справ в судах. На самому розпорядженні відсутній підпис Черновецького Л. М., що не відповідає вимогам ч. 3 ст. 58 КАС України (замість нього фігурує підпис якійсь Кутузової), відсутня мокра печатка. Мені невідомо – чи існує це розпорядження взагалі: у друкованому органі Київради, газеті «Хрещатик» воно не публікувалося і серед розпоряджень Київського міського голови розділу документів на офіційному веб-порталі влади відсутнє.

Як вже підкреслювалося вище, на підтвердження повноважень Шадевської Ж. Е. до її апеляційної скарги було додано копію довіреності № 225-КР-287 від 16.03.2009 р., підписаної заступником міської голови – секретарем Київської міської ради Довгим О. С., що відповідно до ст. 240 ЦК України є передорученням.

Відповідно до ч. 2 ст. 245 ЦК України довіреність, що видається у порядку передоручення, підлягає нотаріальному посвідченню, крім випадків, встановлених частиною четвертою цієї статті (на одержання заробітної плати, стипендії, пенсії, аліментів, інших платежів та поштової кореспонденції).

Довіреність на ім'я Шадевської Ж. Е., яка видана в порядку передоручення, нотаріально не посвідчена, що тягне за собою наслідки, передбачені ч. 1 ст. 219 ЦК України – нікчемність цієї довіреності.

Також у матеріалах справи при апеляційному оскарженні були відсутні належні докази щодо виконання заступником міського голови – секретарем Київської міської ради на момент підписання довіреності № 225-КР-287 від 16.03.2009 р. повноважень голови ради або надання цій особі головою ради в установленому законом порядку доручення на підписання цієї довіреності. Згадане розпорядження нібито підписано головою Київської міської ради за № 64/251 від 05.06.2006 р. (хоча підпису і «микрої» печатки немає), у той час як відповідно до принципів законності і виборності, закріплених ст. 4 Закону № 280/97-вр «Про місцеве самоврядування в Україні», його повноваження, відповідно до ст. 42 цього ж Закону і згідно рішення Конституційного Суду України № 13-рп/2009 від 04.06.2009 р. закінчилися в момент вступу на цю посаду іншої обраної відповідно до закону особи, про що було оголошено міською виборчою комісією на пленарному засіданні ради 03.06.2008 р. (стенограма за веб-адресою):

http://kmr.gov.ua/decrees_sten.asp?id=7098

Відповідно до ч. 1 ст. 56 Закону № 280/97-вр заступник голови районної, обласної, районної у місті (у разі її створення) ради обирається відповідною радою у межах строку її повноважень з числа депутатів цієї ради шляхом таємного голосування і здійснює свої повноваження до обрання заступника голови ради нового скликання, крім випадків дострокового припинення його повноважень. Також і ч. 1 ст. 50 вказаного Закону встановлено, що секретар сільської, селищної, міської ради обирається за пропозицією сільського, селищного, міського голови відповідною радою з числа її депутатів. Заступником міського голови - секретарем Київської міської ради було обрано Довгого Олеся Станіславовича на пленарному засіданні ради 10.06.2008 р. (стенограма за веб-адресою):

http://kmr.gov.ua/decrees_sten.asp?id=7096

При цьому, вже згаданим рішенням Конституційного Суду України № 13-рп/2009 від 04.06.2009 р. визнані неконституційними положення статті 2 Закону «Про порядок обчислення скликань представницьких органів місцевого самоврядування (рад)», якими обрання нового складу представницького органу місцевого самоврядування (ради) на позачергових виборах не вважається новим скликанням цього представницького органу.

Таким чином, оспорюване РКМГ № 64/251 від 05.06.2006 р. (якщо воно дійсно існує) не надає визначених у ньому повноважень Довгому О. С. з підстави прийняття цього

нормативно-правового акту (якщо він справді був прийнятий) до обрання у 2008 р. Київського міського голови і його заступника, що є одночасно секретарем. Вказані особи були обраними у червні 2008 р. відповідно територіальною громадою і радою нового скликання, але ніяких доручень з того часу на представництво ради нового скликання Довгому О. С. не надавалося. Власне повноваження були протиправно покладені на Довгого О. С. до цього, у 2006 р. не у формі рішення Київради, як це прямо передбачено ч. 4 ст. 14 Закону «Про столицю України - місто-герой Київ». Крім того, Довгий О. С. не має права на представництво Київської міської ради (тим більш нового скликання), виходячи з вказаних вище положень законів і рішень КСУ.

Отже, зазначені в оскаржуваній постанові суду пункти 14, 15 ч. 4 ст. 42 Закону № 280/97-вр взагалі не підлягають застосуванню до правовідносин, визначених пунктом 1.3. РКМГ № 64/251 від 05.06.2006 р.

В порядку доручення Київського міського голови представляти територіальну громаду, раду та її виконавчий комітет у відносинах з державними органами, іншими органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами та організаціями незалежно від форм власності, громадянами, а також у міжнародних відносинах відповідно до законодавства секретар Київради Довгий О. С. міг тільки за рішенням Київради (ч. 4 ст. 14 Закону № 401-XIV). Також тільки за рішенням Київради можливо звернення з боку Довгого О. С. до суду щодо визнання незаконними актів інших органів місцевого самоврядування, місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій, які обмежують права та інтереси територіальної громади, а також повноваження ради та її органів.

Фактично оспорюване РКМГ № 64/251 від 05.06.2006 р. видано відповідно до пункту 20 ч. 4 ст. 42 Закону № 280/97-вр, проте представницькі повноваження Київського міського голови (зокрема здійснення інших повноважень з питань, пов'язаних з діяльністю Київської міської ради та її органів) не можуть доручатися секретареві Київської міської ради без рішення самої Київської міської ради.

Крім того, оспорюване РКМГ № 64/251 від 05.06.2006 р. по формі і змісту є розпорядчим документом (його визначення дано у «Порядку подання нормативно-правових актів на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України та проведення їх державної реєстрації», затверджених наказом Міністерства юстиції України від 12.04.2005 р. № 34/5 та зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 12.04.2005 р. за № 381/10661) і йому притаманне встановлення нового механізму реалізації прав та інтересів громадян, оскільки змінюються, доповнюються чи скасовуються організаційно-правові механізми визначені ч. 4 ст. 14 Закону № 401-XIV. Відповідно до ПКМУ № 731 від 28.12.1992 р. такий розпорядчий документ підлягає державній реєстрації, чого також не було вчинено.

РКМГ № 64/251 від 05.06.2006 р. є нечинним відповідно до ст. 57 Конституції.

Згідно ст. 19 Конституції органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Судом були неповно з'ясовані обставини справи і порушені норми матеріального права, що є підставою для скасування оскаржуваної постанови.

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 185, 198, 202 КАС України,

ПРОШУ:

постанову Шевченківського райсуду м. Києва від 25 травня 2011 р. скасувати з прийняттям нової постанови про задоволення позову.

Додатки: копії апеляційної скарги для сторін, держмито 3,40 грн.

04 червня 2011 р.

/Апелянт Олійник Д. В./